

for fødevarerpolitikken. Regeringens videre arbejde på det fødevarerpolitiske område siden regeringsdannelsen og regeringens supplerende regeringsgrundlag, Vækst, Velfærd – Fornyelse II, giver nu grundlag for at gøre status og trække sigtelinier op for de kommende års fødevarerpolitiske arbejde.

Fødevarerpolitikken er kendetegnet ved, at der hele tiden sker en udvikling, internationalt og i Danmark: Indsatsen for sikre og sunde fødevarer stopper aldrig.

Et så omfattende og udfordrende politikområde som det fødevarerpolitiske kan kun udvikles i en løbende debat og dialog. Fødevarerministeriet vil være i spidsen for fødevarerikkerhed og kvalitet på grundlag af de fire centrale værdier: Åbenhed, faglighed, ansvarlighed og engagement.

Fødevarerpolitikken skal skabe tryghed gennem indsatsen på ernærings- og sundhedsområdet og et højt beredskab for fødevarerikkerheden. Samtidig skal der være frihed til at foretage et kvalificeret valg understøttet af information og mærkning. Der skal være et bredt udbud af fødevarer og frihed for overdreven regulering. Den offentlige indsats skal hvile på et solidt grundlag af viden og inddrage det internationale perspektiv. Tryghed og frihed vil også sige bedre dialog med forbrugerne, mindre bureaukrati for virksomhederne samt en mere effektiv og målrettet offentlig indsats.

Forbrugernes sundhed og sikkerhed er toprioriteten i regeringens fødevarerpolitik, der i bredere forstand omfatter flere store og væsentlige områder, især den miljømæssige og erhvervmæssige indsats. Men disse områder vil i denne redegørelse kun blive omhandlet, når de direkte hænger sammen med indsatsen for sundheden og sikkerheden.

Kost, sundhed og livskvalitet hænger uløseligt sammen. En moderne fødevarerpolitik må nødvendigvis omfatte både en ernæringspolitik og en indsats for fødevarerikkerheden. Men der er mange grunde til, at indsatsen er forskellig på de to områder.

Regeringen lægger for ernæringspolitikken vægt på, at denne:

- Skal ses i en bred sammenhæng omkring kultur, livsstil og motionsvaner
- Retter sig mod den brede befolkning
- Består i information og rådgivning og kun i mindre grad offentlig regulering

- I høj grad er en national indsats, fordi befolkningernes spisevaner er meget forskelligartede fra land til land

Regeringen lægger for fødevarerikkerhedspolitikken vægt på, at denne:

- Skal ses i sammenhæng med miljø- og forureningsbekæmpelsesområdet og med forebyggelse og bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos mennesker og dyr
- Retter sit regelsæt mod virksomhederne på fødevarerområdet, som bærer ansvaret for, at produkterne lever op til de fastsatte krav
- Har hovedvægten på regulering, egenkontrol i virksomhederne, offentlig stikprøvekontrol og sanktionering af overtrædelser
- Er internationalt reguleret i EU, Codex Alimentarius m.v.

En yderligere forskel mellem ernærings- og fødevarerikkerhedsområdet består i det forhold, at effekten af den sikkerhedsmæssige indsats er lettere at få øje på ved første blik (f.eks. færre tilfælde næste år), mens effekten af den ernæringsmæssige indsats kan være vanskeligere at fastslå (f.eks. færre hjerte-karsygdomme om 30 år).

Det gælder både ernærings- og fødevarerikkerhedsområdet, at indsatsen nødvendigvis må basere sig på en meget specialiseret viden om de afgørende faktorer på f.eks. det kemiske, mikrobiologiske eller ernæringsfysiologiske område. Vidensopbygning og internationalt forsknings-samarbejde skal derfor prioriteres højt.

- Regeringen vil prioritere ernæring og fødevarerikkerhed som de to grundlæggende indsatsområder i sin fødevarerpolitik.

ERNÆRINGSPOLITIK – EN NØGLE TIL BEDRE SUNDHED OG VELFÆRD

Antallet af danskere, der spiser sundt, skal øges markant, og sunde kostvaner skal være en naturlig del af hverdagen. Problemerne skal forebygges med information, rådgivning og mærkning af fødevarerne, så befolkningen kan sammensætte en sund kost på et kvalificeret grundlag.

Retten til at kunne vælge det sunde alternativ
Levevilkårene i Danmark og andre velstående lande har ændret sig dramatisk over de seneste 50 år. Købekraften er øget, udbud og tilgængelighed af fødevarer er steget betydeligt, fysisk anstrengende arbejde er reduceret, transport foregår ofte med motorkraft og udbuddet af